

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 234.285 van 29 maart 2016
in de zaak A. 216.407/X-16.297.**

In zake : 1. Pierre MUYS
 2. Elisabeth DE WANDELER
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Laurent Proot en Sofie De Maesschalck
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Kasteellaan 141
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

de NV MOBISTAR
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Mallien
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Meir 24
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 10 juli 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. A/2015/0311 van 26 mei 2015 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen (hierna: RvVb) in de zaak 1314/0747/SA/4/0695.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 11.451 van 28 juli 2015.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 20 oktober 2015.

Auditeur Joke Goris heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 februari 2016.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie De Maesschalck, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Paul Aerts, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Pascal Mallien, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Bij arrest nr. 98/2014 van 30 juni 2014 vernietigt het Grondwettelijk Hof onder meer in artikel 4.8.19, tweede en derde lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), zoals vervangen bij artikel 5 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 6 juli 2012 “houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, wat de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft”, de woorden “vijftien dagen”.

4. Het toentertijd geldende artikel 4.8.19, tweede en derde lid, VCRO luidt alsdan:

“Heeft de Raad de bestreden beslissing niet geschorst, dan moet de verzoeker een verzoek tot voortzetting indienen binnen een vervalt termijn van [...]. Dient hij geen verzoek tot voortzetting in, dan geldt ten aanzien van hem een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

De termijn van [...] gaat in de dag na de betekening van het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over de schorsing.”

Het toentertijd geldende artikel 27, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 ‘houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen’ (hierna: procedurereglement RvVb) bepaalt dat als de RvVb de vordering tot schorsing heeft verworpen en verzoeker binnen de vervalt termijn, vermeld in artikel 4.8.19, tweede lid, VCRO, geen verzoek tot voortzetting van de procedure heeft ingediend, de griffier de partijen per beveiligde zending meedeelt dat de kamer ten aanzien van verzoeker de afstand van geding zal uitspreken, tenzij verzoeker binnen een vervalt termijn van vijftien dagen, die ingaat de dag na de dag van de betekening vraagt te worden gehoord.

5. Bij arrest van 25 november 2014 verwerpt de RvVb de vordering van verzoekers tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de vergunningsbeslissing waarbij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (hierna: GSA) aan de nv Mobistar een stedenbouwkundige vergunning verleent.

6. De hoofdgriffier van de RvVb geeft verzoekers kennis van dit arrest bij aangetekende brief van 10 december 2014. Het schrijven bevat de mededeling dat conform artikel 4.8.19, tweede lid, VCRO een verzoek tot voortzetting van de procedure ten gronde moet worden ingediend, dat het aanbevolen is om dit te doen binnen een redelijke termijn van 30 dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening van deze brief en dat bij gebrek aan een verzoek tot voortzetting, een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding geldt ten aanzien van verzoekers.

7. Bij aangetekende brief van 19 januari 2015 deelt de hoofdgriffier van de RvVb verzoekers mee dat de RvVb geen verzoek tot voortzetting heeft ontvangen. Het schrijven verwijst naar artikel 27 van het procedurereglement RvVb en deelt mee dat verzoekers binnen een termijn van 15 dagen kunnen vragen om gehoord te worden en dat de RvVb de afstand van geding uitspreekt indien zij dat niet doen.

8. Verzoekers vragen met een schrijven van 20 januari 2015 de procedure voort te zetten en om gehoord te worden.

9. De partijen worden met een schrijven van de kamervoorzitter en de hoofdgriffier opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 17 maart 2015 en ervan op de hoogte gebracht met verwijzing naar artikel 27 van het procedurereglement RvVb dat de RvVb “[n]a het horen van de partijen [...] onmiddellijk uitspraak over de afstand van geding” doet.

10. De partijen worden gehoord op de voormelde openbare zitting. Gevraagd “of er reden[en] zijn van overmacht waarom er niet gehandeld is binnen de 30 dagen” antwoorden verzoekers “dat er geen andere redenen van overmacht zijn dan deze uiteengezet in het verzoek tot voortzetting” (proces-verbaal van openbare terechtzitting).

11. Het bestreden arrest stelt volgens de verkorte procedure bij toepassing van het voormelde artikel 4.8.19, tweede lid, VCRO de afstand van geding vast.

IV. Onderzoek van het enig cassatiemiddel

Standpunt van verzoekers

12. Verzoekers voeren de schending aan van artikel 27, § 1, van het procedurereglement RvVb, artikel 4.8.19 VCRO, het “absoluut gezag van gewijsde” van het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof nr. 98/2014 van 30 juni 2014 *juncto* artikel 149 van de Grondwet en het algemeen rechtsbeginsel van de motiveringsplicht.

Zij betogen dat de RvVb ten onrechte de afstand van het geding in hunnen hoofde heeft vastgesteld. Door de vernietiging van de oorspronkelijk bepaalde termijn van 15 dagen in artikel 4.8.19 VCRO, bij het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof, was er geen bindende vervaltermijn van toepassing voor het indienen van een verzoek tot voortzetting door verzoekers. De RvVb kon niet zelf zonder decretale basis een bindende vervaltermijn opleggen. Bovendien omschrijft de griffie van de RvVb die “redelijke termijn van 30 dagen” zelf als een “aanbeveling” waarmee zij duidelijk aangeeft dat het geen dwingende termijn is.

Verzoekers argumenteren verder dat zij hun verzoek tot voortzetting binnen een redelijke termijn hebben ingediend nu dit binnen 40 dagen was en zonder dat dit de procedure nodeloos lang heeft vertraagd en dat aan het overschrijden met 10 dagen van een aanbevolen termijn van 30 dagen niet de gevolgen kunnen worden verbonden als van een wettelijke vervaltermijn. Hoewel verzoekers in hun verzoek tot voortzetting uitdrukkelijk aangaven dat hun verzoek binnen een redelijke termijn was ingediend, onderzocht de RvVb niet of een termijn van 40 dagen kan worden beschouwd als een redelijke termijn waardoor het bestreden arrest in dat opzicht onjuist en gebrekkig is gemotiveerd.

In ondergeschikte orde roepen verzoekers onoverwinnelijke dwaling in. Door het voormelde vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof, het ontbreken van reparatieregelgeving, de kennelijk onjuiste vermelding op de website van de RvVb dat een termijn van 15 dagen gold voor het indienen van een verzoek tot voortzetting, en door de vermelding in de brief van de griffie dat de termijn van 30 dagen een aanbeveling betrof hebben zij onoverkomelijk gedwaald “wat betreft de termijnbepaling waarbinnen het verzoek tot voortzetting moet worden ingediend”. De motivering van het bestreden arrest is ook op dit punt foutief en gebrekkig.

Verzoekers voegen nog toe dat artikel 27, § 1, van het procedurereglement RvVb “voor wat betreft het indienen van een verzoek tot voortzetting, uitsluitend verwijst naar de termijn van artikel 4.8.19, tweede lid VCRO en dus geen eigen bindende termijn bevat”. In het schrijven van de griffie van de RvVb van 10 december 2014 geldt het onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding “enkel [...] indien de verzoekende partij geen verzoek tot voortzetting indient” hetgeen verzoekers wel hebben gedaan.

Beoordeling

13. Artikel 4.8.19, tweede lid VCRO, in zijn toepasselijke versie (randnr. 4) bevat de regel dat de voortzetting van de procedure na een arrest dat de vordering tot schorsing heeft afgewezen, moet worden gevraagd door verzoeker bij gebrek waarvan een decretaal onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding geldt.

Deze decretale bepaling bepaalt geen vervaltermijn waarbinnen een verzoek tot voortzetting moet worden ingediend op straffe van een onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding.

14. Het voormeld schrijven van 10 december 2014 (randnr. 6) aan verzoekers bevestigt enkel de vereiste in artikel 4.8.19, tweede lid, VCRO, zoals hier van toepassing, van een verzoek tot voortzetting bij gebreke waarvan een

onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding geldt. De brief stelt niet dat het onweerlegbaar vermoeden van afstand van geding geldt indien niet binnen en dus buiten de aanbevolen redelijke termijn van 30 dagen een verzoek tot voortzetting wordt ingediend.

15. Door te overwegen dat “[n]iets [de RvVb] belet” om aan verzoekers een redelijke termijn van 30 dagen te gunnen voor het indienen van zo’n verzoek tot voortzetting en dat van verzoekers dan mag worden verwacht dat zij op een diligente wijze meewerken aan de procesvoering, en door vervolgens vast te stellen dat verzoekers “geen enkel gevolg gaven aan de uitnodiging om een verzoek tot voortzetting in te dienen tot meer dan een week na de beëindiging van de vooropgestelde termijn van 30 dagen” en te besluiten dat geen rekening kan worden gehouden met dat verzoek tot voortzetting van verzoekers omdat het “in het licht van een diligente medewerking aan de procesvoering” laattijdig is, schendt het bestreden arrest in de voormelde omstandigheden de artikelen 4.8.19, tweede lid, VCRO en 27, § 1, van het procedurereglement RvVb, zoals hier van toepassing, die niet voorzien in een vervaltermijn voor het indienen van het verzoek tot voortzetting van verzoekers.

16. Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. A/2015/0311 van 26 mei 2015 van de Raad voor Vergunningsbetwistingen in de zaak 1314/0747/SA/4/0695.

2. Dit arrest dient te worden overgeschreven in de registers van bovenvermelde Raad en melding ervan moet worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

3. De zaak wordt verwezen naar de anders samengestelde Raad voor Vergunningsbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 400 euro rolrechten en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan verzoekers, elk voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig maart 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust